

mæget lidt morsomt, traditionelt i Kompositionen af Figurerne og tørt behandlet i Enkelthederne.

Maj 1889.

Sofie Holten.

Franske Kvindesagsmøder.

Som vore Læsere ville vide, sammentræder der den 25de d. M. i Paris en Kvindekongres, blandt hvis Indbydere man særlig lægger Mærke til *Léon Richer*, som i en Aarrække med stor Dygtighed i sit Blad: *Le Droit des Femmes* (Kvindernes Rettigheder) har ført en Kamp, der i mange Maader møder større Vanskeligheder hos de romanske Folk end f. Ex. hos os, trods det, at selve Frigjørelsestanken netop i Frankrig har faaet sin klareste Udformning og derfra er spredt ud over mange andre Lande. *Léon Richer* har altid i Bladet taget Ordet for en gennemført Lighed mellem Kjønnene baade paa det borgerlige, det politiske og det sædelige Omraade; følgerigtig agter man nu ogsaa paa den Kongres, der er sammenkaldt væsentligst under hans Navn, at drøfte alle disse forskellige Sider af Kvindespørgsmaalet.

Desforuden vil nu imidlertid Kvindesagen blive taget op efter en mere begrændset Maalestok, men fra en Side, som giver den Kongres, der vil mødes den 12te Juli, en ganske særegen Betydning. Denne senere Kongres er knyttet til Udstillingen, og Indbydelsen udgaar fra Indenrigsministeriet, lige som i det hele Ministeren *Yves Guyot* synes at vise Sagen særlig Opmærksomhed (han agter saaledes at give et Selskab for Deltagerne). Planen til Kongressen — hvor det særlig bemærkes, at den politiske Stemmeret *ikke* vil blive taget frem til Forhandling — er lagt af Mme. *Emélie Morsier*, hvis Navn for øvrig ligesom Mme. *Bogelots* (i Fjor Frankrigs Repræsentant i Washington) findes paa Indbydelserne til begge Kongresser. Desuden er der blandt Indbyderne Mænd som *Jules Simon* (Forfatter til „*L'ouvrière*“, en grundig Undersøgelse af kvindelige Ar-